Redactiunea, Administratiunea si Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ɖi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 209. Brașovŭ, Vinerĭ 23 Septemvre (5 Octomvrie) 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 22 Septemvrie v.

Celŭ mai însemnatŭ evenimentŭ alŭ ɖilei este visita împĕratului Germaniei la curtea de Viena.

Pe drumulŭ dela Petersburgŭ, Stockholm, Copenhaga, Stuttgart, München împĕratulŭ Wilhelm II a ajunsŭ și în metropola Austriei, de unde va merge sĕ visiteze cetatea eternă, capitala Italiei unite.

Deja acestŭ itinerarŭ alŭ monarchului germanŭ dovedesce posițiunea însemnată și puternică a împĕrăției sale, care predomină astăɖĭ situațiunea politică în Europa.

Primirea ce i s'a făcutŭ lui Wilhelm II în Viena a fostŭ entusiastică. Vechia reședință a Habsburgilorŭ fiindŭ în preponderanță germană, este o aparițiune naturală, că poporațiunea Vienei întêmpină pe împĕratulŭ Wilhelm nu numai cu căldura, ce se datoresce unui suveranŭ, care stă în strînse legăturĭ de alianță cu Austria, ci și cu simpatia ce-o légă de poporulŭ înruditŭ germanŭ din împĕrăția vecină.

Aprețiările ce le facŭ foile germane din Austria asupra visitei împĕratului Wilhelm la Viena suntŭ pĕtrunse de convincțiunea, că numai în strînsa și durabila unire cu Germania monarchia habsburgică își póte vedé asigurată viitorulŭ sĕu și că amiciția dintre aceste două împĕrății este o necesitate chiar pentru pacea și liniștea Europei.

„Visita împĕratului Wilhelm în Viena — scrie „N. fr. Presse“ — „este o solemnelă mărturisire a scopurilorŭ alianței de pace, ce légă Germania și Austro-Ungaria. Intre Rusia și Germania domnea mare încordare, când Wilhelm II a plecatŭ la Peterhof; intențiunea acelei călĕtorii a fostŭ de a-o mai micșora și îndulcì prin înoirea relațiunilorŭ personale cu vĕrulŭ de pe tronulŭ Țarilorŭ. Dér nicĭ măcarŭ umbră de încordare nu domnesce între Germania și Austro-Ungaria; nu e nimicŭ de schimbatŭ și de domolitŭ. Motivulŭ visitei în Viena este numai și numai de a sancționa starea de lucrurĭ esistentă ca nealterabilă, de a documenta cordiala amiciție, ce leagă ambele curțĭ, precum și tendința de pace, care forméză chitulŭ ei, și tocmai de aceea acésta visită nu este numai unŭ actŭ de curtoasiă, ci ea însémnă programa politicei esterióre, pe care Wilhelm II e decisŭ sĕ-o observe și sĕ-o manifeste, cum a moștenit'o dela înaintașii sĕi“....

Dér nu toțĭ din acésta monarchiă suntŭ de părere, că programa politicei esterióre a lui Wilhelm II este singurŭ mântuitóre. Suntŭ mulțĭ, și între aceștia mai alesŭ Slavii, carĭ privescŭ cu órecare neîncredere la acésta programă și se întrébă cu órecare îngrijire: ce folosŭ a adusŭ până acuma poporelorŭ din monarchia habsburgică alianța cu Germania? Până acuma, ɖicŭ ei, numai Maghiarii potŭ fi satisfăcuțĭ de resultatele ei, căcĭ ei au a mulțămí mai mult influinței germane posiția lorŭ predominantă politică, ér câtŭ pentru Germanii Austriei ei speréză, că strînsa legătură cu imperiulŭ germanŭ le va face posibilŭ cu timpulŭ a redobêndi supremația dincolo de Laita.

Se află de altă parte și între Germanii austriacĭ de aceia, carĭ nu-'șĭ punŭ tótă încrederea în programa esterióră germană și carĭ arŭ voì sĕ feréscă monarchia de-o legătură prea strînsă cu Germania, care 'i-ar răpi cu totulŭ libertatea de acțiune, făcêndu-o unŭ felŭ de vasală a Hohenzollerilorŭ.

S'a mai născutŭ în timpulŭ din urmă și bănuiala, că împĕratulŭ Wilhelm ar avé de gândŭ a face pe mijlocitorulŭ între Rusia și Austria, îndemnându-o pe cea din urmă a-șĭ părăsi politica orientală de până acuma.

Tóte aceste curenturĭ, părerĭ și combinații suntŭ puse aɖĭ în mișcare prin presența împĕratului Wilhelm în vechia capitală a Austriei.

Se totŭ vorbesce de asigurarea păcii. Unde rĕmâne însĕ cestiunea ușurării sórtei cetățenilorŭ, carĭ nu mai potŭ suporta sarcinele impuse prin continuele înarmărĭ? Unde rĕmâne libertatea popórelorŭ?

Cine ar cuteza a prevesti aɖĭ ce ne vorŭ mai aduce nouĕle îmbrățișărĭ dintre monarchĭ?

Noua organisațiă a armatei.

Idea unei nouĕ urganisărĭ a armatei preocupă astăɖĭ cercurile guvernamentale. E vorba de a reforma nu numai honveɖimea, ci și armata comună, îngreuindŭ din nou și încă în mĕsură considerabilă sarcinile cetățenilorŭ.

In sensulŭ reformelorŭ proiectate, din tinerimea ce se presentă la asentare va avé sĕ se completeze contingentulŭ cerutŭ pentru armata comună, din restŭ se va completa contingentulŭ honveɖimei și toțĭ ceilalțĭ tinerĭ apoi vor fi asentațĭ pentru armata de reservă, esceptiune făcêndŭ singurŭ numai aceia, carĭ suntŭ incapabilĭ pentru serviciulŭ militarŭ.

Va sĕ ɖică, în sensulŭ acestui proiectŭ, pe viitorŭ nu se va stabili numĕrulŭ ostașilorŭ prin legĭ aduse în dietă, ci fiă-care individŭ aptŭ de serviciu va avé sĕ fiă militarŭ. Prin noua lege pentru glóte se dă numai dreptulŭ de a se întregi armata de reservă din prima clasă a glotașilorŭ, acum însĕ dreptulŭ acesta s'a generalisatŭ cu privire la întréga tinerime.

Din proiectulŭ eventualei reforme mai accentuămŭ, că tinerii voluntarĭ pe anŭ, décă la anulŭ nu vorŭ fi în stare sĕ depună esamenulŭ de oficerŭ, vorŭ fi obligațĭ ca sĕ servéscă în armată încă unŭ anŭ, va sĕ ɖică cu totulŭ doi anĭ. Observămŭ, că „Egyetertes“ privesce în acésta o sarcină deosebită pentru tinerimea maghiară; se teme fóia unguréscă, că tinerii maghiarĭ, fiindcă nu prea sciu limba germană, vorŭ avé sĕ servéscă la miliția totŭ doi anĭ în locŭ de unulŭ...

Din noulŭ proiectŭ de organisare alŭ armatei mai amintimŭ în fine, că serviciulŭ militarŭ nu se va începe pe viitorŭ dela anulŭ alŭ 20-lea alŭ etăței, ci dela alŭ 21-lea. Va sĕ ɖică tinerii nu se vorŭ mai elibera din miliția când vorŭ fi de 24 de anĭ, ci când vorŭ fi de 25 de anĭ de etate. Cu modulŭ acesta se causéză o greutate destulŭ de însemnată pentru tenerii, carĭ cu unŭ anŭ mai de timpuriu ar fi voitŭ sĕ-șĭ întemeieze familii, sĕ-șĭ înființeze atelierulŭ orĭ economia propriă și din anii mai viguroșĭ ai vieții sĕ pótă jertfi cu unulŭ mai multŭ pentru viitorulŭ și binele sĕu propriu.

Așa déră nicĭ acestŭ nou proiectŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Cele patru temperamente.

Prelegere umoristică.

Domnii mei!

Unŭ capŭ deșteptŭ a descoperitŭ, că deja în copilăria cea mai fragedă a neamului omenescŭ, tóte căpățînile ómenilorŭ au avutŭ o parte anterióră și alta posterióră, o parte dréptă și una stângă. Acestŭ resultatŭ împătratŭ a condusŭ la nenumĕrate asemenea resultate, așa d. e. că lumea are patru marginĭ, globulŭ pămêntescŭ patru elemente, anulŭ patru anotimpurĭ, statulŭ patru staturĭ, ómenii patru temperamente ș. a.

Pe lângă aceste resultate ómenii au statŭ unŭ restimpŭ órecare. — Insĕ după ce s'au desvoltatŭ ómenii din ce în ce mai tare, căpățînile lor au devenit din ce în ce mai multi-laterale și acésta multilateralitate s'a făcutŭ pe contulŭ acestei patrulateralitățĭ. — Cele patru elemente s'au descompusŭ în vre-o șése-ɖecĭ substanțe radicale și în loculŭ celorŭ patru linii, compasulŭ a primitŭ trei-ɖecĭ și douĕ. S'au descoperitŭ țerĭ d. e. Danemarca — unde nu s'au aflatŭ nicĭ érnă nicĭ véră; — și de aceea cele patru anotimpurĭ s'au esprimatŭ în douspreɖece lunĭ.

Chiar și împărțirea staturilorŭ n'a pututŭ sĕ se susțînă multŭ. Nobilimea s'a dedicatŭ chiămării preoțescĭ îndeletnicindu-se și cu afacerile civile, preoțimea a devenitŭ din ce în ce mai lumênă, cetățenii șĭ-au cumpăratŭ titlurĭ nobile și țĕranii bunurĭ de ale nobilimei — scurtŭ staturile s'au descompusŭ în părțĭ singuratice.

Din tóte împărțirile în patru părțĭ nu mai avemŭ acum decâtŭ învĕțătura despre cele patru temperamente, pe care cu acéstă ocasiune am intențiunea de a-o espune onorabililorŭ mei ascultătorĭ într'unŭ estrasŭ scurtŭ:

Se află patru temperamente séu firĭ, domnii mei, anume: celŭ sanguinicŭ, celŭ colericŭ, celŭ melancolicŭ și celŭ flegmaticŭ.

Negreșitŭ că suntŭ unii ómenĭ carĭ susțînŭ, că numĕrulŭ temperamentelorŭ s'ar ridica la vre-o optŭ sute de milióne; însĕ acésta eu o voiu nega în modulŭ celŭ mai hotărîtŭ, până când nu mi se va propune o specificațiune a tuturorŭ temperamentelorŭ.

Déră din complesanță deosebită față cu cei de altă părere, totușĭ voiescŭ a concede, că temperamentele chiar așa de rarŭ se găsescŭ curate, ca și substanțele radicale, ba încă — că temperamentulŭ individualŭ alŭ celorŭ mai mulțĭ ómenĭ este o amestecătură a celorŭ patru temperamente susŭ amintite.

Nicĭ-decum nu voescŭ sĕ mĕ amestecŭ a esplica onorabililorŭ mei ascultătorĭ originea diferitelorŭ temperamente. Incercarea în acéstă direcțiune ar da cuvêntărei mele aceeașĭ lungime și lățîme, care o are o vorbire comună politică și ceea ce ar fi mai neplăcutŭ — mi s'ar puté întêmpla ce 'i s'a întêmplatŭ deja cutărui onorabilŭ oratorŭ adecă: când prelegerea mea, care a duratŭ óre întregĭ, ar fi finită, atuncĭ aceia dintre ascultătorĭ, carĭ s'ar mai afla treɖĭ, ar fi tocmai așa de înțelepțĭ ca și la începutulŭ vorbirei; căcĭ deși învĕțații au căutatŭ atâtŭ aci, câtŭ și dincolo — nu numai în fasele planețilorŭ, ci și în atomii sângelui — după causa diversitățîi temperamentelorŭ, totușĭ ei încă nu s'au unitŭ asupra acestui lucru, de a găsì undeva aceea causă. — Noi ne vom țîné decĭ de aceea ce ne este cunoscutŭ, adecă: de operațiunile temperamentelorŭ și a simptomelorŭ lorŭ esterne.

Sanguiniculŭ este unŭ copilŭ alŭ momentului. — Pentru elŭ esistă numai unŭ timpŭ adecă — presentele. Trecutulŭ elŭ l'a uitatŭ și la viitorŭ mai are unŭ timpŭ sĕ se mai cugete. După împărtășirile tuturorŭ amicilorŭ sĕi, elŭ are o inimă bună, lui îi poțĭ propune ce voescĭ; elŭ se învoesce în tóte, numai cu studiulŭ matematicŭ nu. Décă virtutea și vițiul suntîndatinărĭ atuncĭ el nu este nicĭ virtuosŭ, nicĭ nicĭ vițiosŭ, căcĭ nicĭ patimile sale, nicĭ principiile sale nu domnescŭ în decursŭ de patru-sprĕ-ɖece ɖile dup'olaltă. Elŭ este neconstantŭ în tóte, escepționându-se amorulŭ; pentru-că elŭ este în continuu amorisatŭ, și numai obiectulŭ amorului sĕu și-lŭ schimbă neîncetatŭ. Elŭ își țîne în modŭ conscențiosŭ promisiunile sale încâtŭ nu le uită séu încâtŭ împlinirea lorŭ nu-i pregătesce nicĭ o incomoditate. Nenumĕratŭ este numĕrulŭ întreprinderilorŭ sale începute; acele întreprinderĭ însĕ, pe carĭ le duce în deplinire, le poțĭ de grabă numĕra. (Va urma.)

de organisare a armatei nu promite nici o bucuriă pentru massa cetățenilorŭ.

DIN AFARĂ.

Dilele acestea a apărutŭ în Rusia o broșură, alŭ cărei autorŭ e principele Nicolae Galițin și în care se vorbesce de relațiunile dintre Rusia și Germania. Până la 1860, dice broșura, Rușii și Germanii au trăitŭ în cele mai bune relații; de atuncĭ lucrurile s'au schimbatŭ. Vina pentru acésta e a pressei oficióse germane și a principelui de Bismark, carĭ credŭ că în Rusia ar fi esistândŭ unŭ partidŭ politicŭ panslavistŭ. Principele Galițin susține, că acéstă credință e greșită. Panslavismulŭ politicŭ e unŭ visŭ de care Rușii s'au vindecatŭ de când au cunoscutŭ mai d'aprópe pe frații slavĭ. De sigurŭ că Rușii aspiră la o comunitate culturală cu toțĭ Slavii; dér atâtŭ. Nu mai esistă decĭ decâtŭ panslavismŭ culturalŭ.

Autorulŭ sfătuesce pressa să se potoléscă; astfelŭ s'ar linisci opinia publică și Rușii ar trăi în vecĭ bine cu Germanii. Principele Bismark ar trebui asemenea să se convingă, că nu e de făcutŭ nimicŭ cu Austro-Ungaria, care e osândită să se descompue.

După cum se póte vedea, publicistica rusă a întreprinsŭ o întrégă campanie avêndŭ de scopŭ a despărți Germania de Austro-Ungaria.

*

Consiliarulŭ Dr. *Geffcken*, care este urmăritŭ pentru publicațiunea în „Deutsche Rundschau“, a fostŭ mai înainte în diplomația orașului sĕu natalŭ Hamburg în diferite posițiunĭ, elŭ a fostŭ activŭ și ca ambasadorŭ hanseaticŭ în Berlinŭ și în anii 1870 a fostŭ profesorŭ la facultatea de dreptŭ în Strassburg. Dela 1854 până la 1868 a fostŭ ambasadorŭ alŭ Hamburgului, mai mulțĭ anĭ și în Londra. Se pare, că acolo a legatŭ relații intime, carĭ i s'au luatŭ în nume de reu în Berlinŭ. Dela 1881 trăiesce Dr. Geffcken ca omŭ privatŭ în Hamburg. Elŭ se numĕră între contrarii politicĭ ai lui Bismark. Geffcken se póte numi în generalŭ moderatŭ conservativŭ, dér a scrisŭ de repețite orĭ în diarele englese în contra politicei bismarkiane. — „Börsen-Courier“ anunță, că și ministrulŭ de justiție Friedberg posede unŭ exemplarŭ alŭ însemnărilorŭ memoriale ale lui Fridericŭ și că tóte exemplarele câte le-a fostŭ împărțitŭ prințulŭ de corónă, le-a împărțitŭ în casa lui Friedberg.

*

Din *Parisŭ* se telegrafiază, că ministrulŭ de esterne francesŭ *Goblet*, cu ocasiunea banchetului din Amiens, s'a declaratŭ în terminĭ fórte violențĭ *contra lui Boulanger*. Boulanger — dise elŭ — a luatŭ asupra sa celŭ mai tristŭ și celŭ mai păcătosŭ rolŭ. Elŭ a făcutŭ o nouă fracțiune de partidŭ, ce se numesce boulangerismŭ. Nu e vorba aicĭ nicĭ de programŭ, nicĭ de partidŭ, ci singurŭ numai de o poftă de gloriă personală. Nu cunósce nimenea principiile lui Boulanger nicĭ cu privire la politica esternă, nicĭ cu privire la cea internă. Ceea ce voesce elŭ este, ca să fiă președinte alŭ republicei. Décă la proximele alegerĭ arŭ reeși Boulangiștii, urmarea n'ar puté să fiă alta, decâtŭ anarchiă și revoluțiă, eventualŭ chiar și rĕsboiu în afară și acestŭ rĕsboiu ar trebui sĕ-lŭ suportămŭ între cele mai triste împrejurărĭ. Noi voimŭ o Franciă mare și tare, sub astfelŭ de împrejurărĭ însĕ, prin ce este asigurată puterea Franciei?....

*

Cu altă ocasiune, din incidentulŭ solemnităței deschiderei unei scóle profesioniste, Goblet s'a pronunțatŭ asupra *situațiunei interne și esterne a Franciei*, precum și asupra *Boulangismului*. De geaba amŭ voi să ascundemŭ nedumeririle ce le-ar aduce cu sine regretabila, surprindĕtórea și amenințătórea reușire a lui Boulanger cu ocasiunea viitórelorŭ alegerĭ. Ce altă ar puté sĕ aducă politica lui Boulanger, decâtŭ repețirea unorŭ nouĕ aventurĭ? Goblet amintesce meritele ce le are republica pentru țéră, fără a nega însĕ că ar fi de doritŭ și unele reforme. Rĕulŭ provine de acolo, că maioritatea dietei nu e omogenă. Décă în viitórea dietă s'ar afla mulțĭ aderențĭ de ai lui Boulanger, acéstă împrejurare ar provoca numai confusiă și ar tinde la anarchiă séu dictatură, probabilŭ chiar la rĕsboiu civilŭ, din care ar puté sĕ urmeze rĕsboiu în afară și încă în casulŭ de față în nisce împrejurărĭ fórte critice. Ministrulŭ speră însĕ, că republica va învinge și noua dietă se va constitui din astfelŭ de bărbațĭ, carĭ sĕ asigure pentru viitorŭ pacea și fericirea țĕrei.

Guvernulŭ bulgarŭ și Macedonia.

Primulŭ ministru bulgarŭ, d. Stambulov, a avutŭ o convorbire cu corespondentulŭ din Sofia alŭ lui „Pester Lloyd“ cu privire la *cestiunea Macedoniei*.

E imposibilŭ, dise d. Stambulov, ca noi Bulgarii să nu simțimŭ durerile pe carĭ le suferă frații noștri din Macedonia. Dér ar fi o greșélă să se crédă că, pentru acésta, am avé de gândŭ să deschidemŭ adĭ cestiunea Macedonei. „Tótă mișcarea macedonénă e în mânile mele și ea va isbucni orĭ când voi vrĕ, dér nu e acum timpulŭ. Bulgaria vré să trăéscă în pace cu Turcia. Europa póte să fiă fără grijă. Décă Sêrbii și Grecii nu se vorŭ amesteca în trebile Macedoniei, se vorŭ abstiné și Bulgarii.“

Totŭ cu privire la agitațiile din Macedonia se comunică din Belgradŭ, că ele se datorescŭ instigațiilorŭ rusescĭ, carĭ au dreptŭ țintă să producă neînțelegerĭ între guvernulŭ sêrbŭ și guvernulŭ bulgarŭ; dér ele n'au reușitŭ sĕ-șĭ atingă scopulŭ.

SCIRILE DILEI.

Iubitulŭ nostru confrate *Stefanŭ Bobancu*, care și-a împlinitŭ pedépsa ce i-a fostŭ dictată de cătră tribunalulŭ cu jurațĭ din Clușiu, va sosi cu trenulŭ de astă séră din Vațŭ spre a'șĭ ocupa érășĭ postulŭ sĕu în redacțiunea „Gazetei“. Dumnedeu sĕ-lŭ aducă voinicŭ și sănătosŭ în mijloculŭ familiei sale, a amicilorŭ și conaționalilorŭ sĕi. Îlŭ așteptămŭ cu dorŭ.

***

Duminecă în 25 l. c. se va ține, după cum ni se împărtășesce, *sĕrbătórea S-tei Sofii*, patróna școlelorŭ centrale române de aicĭ. Cu prilegiulŭ acesta se va ține în biserica S-tului Nicolae parastasŭ pentru fundatorii și binefăcĕtorii acestorŭ școle. După parastasŭ tinerimea studiósă, corpulŭ profesoralŭ și publiculŭ asistentŭ se va îndrepta în procesiune spre edificiulŭ școlarŭ, unde se va oficia sfințirea apei. După îndeplinirea acestui actŭ demnŭ, d-lŭ profesorŭ *Ionŭ Popea* va ține o vorbire festivă, în care va face amintire în deosebĭ de fostulŭ directorŭ alŭ școlelorŭ medii Dr. Ionŭ G. Meșotă, de óre-ce acum suntŭ dece anĭ, de când a rĕposatŭ acestŭ vrednicŭ bărbatŭ. Corulŭ Reuniunei române de gimnastică și de cântărĭ împreună cu celŭ școlarŭ, dirigiate de d-lŭ profesorŭ *Nicolae Popovici*, vorŭ esecuta douĕ frumóse imnurĭ.

***

Diarulŭ englesŭ „Glasgow Herald“ publică o corespondență ce'i se trimite din Budapesta cu privire la *manevrele de estŭ timpŭ ale armatei austro-ungare*. Opiniunea ce se pronunță în colónele fóiei englese atâtŭ asupra armatei în genere, câtŭ și mai virtosŭ asupra corpului oficerescŭ, *e câtŭ se pote mai nefavorabilă*.

***

Delegațiunile școlei dela gimnasiulŭ românŭ din locŭ, carĭ se ocupă cu multŭ zelŭ de îmbunĕtățirea acestorŭ scóle, au terminatŭ în ședința de ierĭ unŭ Regulamentŭ prin care se introduce o reformă esențială în conducerea gimnasiului, a scólelorŭ comerciale și reale, cum și a scólelorŭ de fetițe. Anume tóte aceste institute stau în prima liniă sub conducerea unui singurŭ directorŭ, acestuia însĕ i se dau ca ajutorĭ doi conrectorĭ, unulŭ pentru gimnasiu și scóla de fetițe, alŭ doilea pentru scólele reale și cele comerciale. Ambii conrectorĭ suntŭ totodată și conducĕtorĭ de studii pentru corpurile respective.

***

Totŭ în ședința de ierĭ s'au alesŭ ca *membri ai Eforiei scolare* următórele persone: *Ioanŭ Petricŭ, I. Lengerŭ, V. Voina, T. Nicolau, St. Iosifŭ, L. Nastasi, Nic. Ciurcu, Diam. Manole, G. B. Poppŭ, N. Strevoiu, P. Nemeșŭ* și *B. Baiulescu*.

***

În 29 Sept. și-a ținutŭ *conventulŭ districtualŭ alŭ bisericei reformate ardelene* adunarea generală. S'au presentatŭ preste 200 de membri. După o rugăciune a episcopului Dominik Szasz, a ținutŭ curatorulŭ superiorŭ br. Desider Banffy discursulŭ de deschidere. După constituire a cetitŭ episcopulŭ Szasz unŭ raportŭ lungŭ, amintindŭ de meritele reposatului ministru Trefort și de formarea multorŭ comunitățĭ nouĕ bisericescĭ, a mai multorŭ fondurĭ bisericescĭ, precum și de didirea a numĕróse bisericĭ, școle și case parochiale. Mai departe a amintitŭ contractulŭ de sprijinire încheiatŭ cu Kulturegylet-ulŭ ș. a. ș. a.

*

Din *Sighișóra* se scrie fóiei „S. d. Tagbl.“, că culesulŭ de cucuruzŭ se va termina în ținutulŭ acela la 13 Octomvre; resultatulŭ va fi în privința calității satisfăcĕtorŭ, în privința cantitativă însĕ va fi mai puținŭ cucuruzŭ ca în anulŭ trecutŭ. Strugurii cu totŭ timpulŭ frumosŭ nu vorŭ să se îndulcéscă cum se cade. În timpulŭ din urmă nisce speculanțĭ străini au cumpăratŭ aprópe tóte provisiunile de hemeiu, ce le-au aflatŭ p'aicĭ.

***

Duminecă în 25 l. c. la 3 óre p. m. va fi adunarea generală extraordinară a „*Reuniunei de gimnastică și de cântărĭ*“ în sala de probe a reuniunei.

***

Resultatulŭ inscrierilorŭ la școlele comunale din Budapesta pentru anulŭ școlasticŭ curentŭ este următorulŭ: în cele 3 scolĭ reale s'au înscrisŭ 1355 scolarĭ, mai puținŭ adecă cu 57 ca în anulŭ trecutŭ; în cele 7 scolĭ civile de fete și 4 de bĕețĭ s'au înscrisŭ 3948, mai multŭ cu 153 ca în anulŭ trecutŭ; în 3 scolĭ comerciale medie s'au înscrisŭ 446, mai multŭ cu 32 ca în anulŭ trecutŭ; în 3 scolĭ comerciale inferióre 282, mai multŭ cu 94; în 56 scolĭ elementare poporale s'au înscrisŭ 29,490, mai multŭ cu 935; în 16 scolĭ industriale 5378, mai multŭ cu 1300 ca în anulŭ trecutŭ. Cu totulŭ s'au înscrisŭ în cele *93 scolĭ diferite, ce se află în Budapesta, 41,483 scolarĭ*, mai multŭ cu 2607 ca în anulŭ trecutŭ.

***

Imormêntarea inteligentei d-re *Iulia Hașdĕu* s'a sĕvêrșitŭ Lunĭ, 19 Septemvre st. v. Ceremonia sântă s'a sĕvêrșitŭ prin P. S. S. Episcopulŭ Argeșului și archereulŭ C. Orlénu. D-lŭ Mumuianu, șefulŭ uneia din secțiunile Archivelorŭ, a naratŭ viéța reposatei storcêndŭ lacrimĭ din ochii numĕrosului publicŭ, între care se afla întregŭ corpulŭ universitarŭ și celŭ profesoralŭ. Pe unŭ carŭ albŭ, încărcatŭ de coróne și de florĭ, și purtatŭ de patru caĭ albĭ, cu panglicele purtate de tinere fete și de studențĭ, membri ai societății „Unirea“, plecă pentru ultima călĕtoriă cadavrulŭ tinerei copile. La Academiă, d. Ionescu Gion a rostitŭ unŭ frumosŭ discursŭ, în urma căruia cortegiulŭ s'a îndreptatŭ spre cimitirulŭ Bellu, unde fură depuse osămintele reposatei.

***

Locotenentulŭ în armata română *Stefanŭ Cristescu*, trimesŭ în Francia pentru completarea studielorŭ sale militare, a inventatŭ unŭ *instrumentŭ de calculŭ integralŭ și diferențiarŭ*, pe care l'a și trimesŭ ministerului de resbelŭ din Bucurescĭ, cerêndŭ a fi brevetatŭ.

***

Tabloulŭ lui Munkacsy „Christosŭ pe muntele Golgotha“ a fostŭ cumpăratŭ de Wanamaker cu prețulŭ de 400,000 francĭ. Acelașŭ amatorŭ a cumpăratŭ și renumitulŭ tablou alŭ lui Munkacsy, Christosŭ înaintea lui Pilatŭ.

***

Astă séră, Joi, va da *musica orășănéscă* de aicĭ în sala otelului Nr. I sub conducerea dirigentului sĕu *A. Brandner* unŭ *concertŭ de soliștĭ*. Programa este fórte alésă și se vorŭ esecuta optŭ piese nouĕ. — Musica orășănéscă va arangia în sesonulŭ de tómnă patru concerte cu abonamentŭ în sala otelului Nr. I

***

In 1 Octomvre a. c. s'au trasŭ în Viena *losurile de statŭ dela 1854*. Câștigulŭ celŭ mare cade pe seria 1550 nr. 9—5000 fl., câștigŭ seria 1979 nr. 9; câte 2000 fl. câștigŭ Sr. 1262 nr. 16, Sr. 1418 nr. 18, Sr. 2057 nr. 9, Sr. 3378 nr. 6 și Sr. 3684 nr. 29.

Aruncurĭ pentru teatrulŭ maghiarŭ din Deeșŭ?

Solnocŭ-Dobéca, 24 Sept. 1888.

Adunarea ordinară de tómnă a comitetului comitatensŭ în acestŭ comitatŭ se va ține estimpŭ în 16 Octomvre. Intre obiectele acelei adunărĭ este unulŭ de însemnătate mare pentru punga contribuenților din acestŭ comitatŭ oblăduitŭ de comitele supremŭ br. Banffy Dezsö. Anume: Torma Miklos face propunerea de a-se arunca dare supletoriă pe locuitorii comitatului pentru „*scopurĭ culturale*“. (12. „Torma Miklos vármegyei bizotsági tagnak „kulturalis czélokra“ forditandó potado kivetése iránt bejelentett inditványa.“) Și ce se înțelege sub „scopurĭ culturale“? Se vorbesce în lungŭ și latŭ, că scopulŭ din vorbă e teatrulŭ din Deșiu. Și cu dreptŭ cuvêntŭ. — Acésta a pĕtrunsŭ ca unŭ fulgerŭ sdrobitorŭ în tóte părțile comitatului. Maghiarĭ, Românĭ, cu toții se uimescŭ și îngrozescŭ de impositulŭ nou ce li-se pune în prospectŭ. Și nu-i mirare.

Ministrulŭ actualŭ de finanțe a pusŭ șurubŭ de oțelŭ pe contribuențiĭ de sub stăpânirea sa și-lŭ întórce mereu cu mâna de ferŭ, căcĭ deficitulŭ e mare, datoria statului cumplită, financele aprópe să se compromită, și atuncĭ ce e mai multŭ pentru guvernanțĭ, se compromite și înțelepciunea guvernărei de 13 anĭ.

Plătimŭ mereu, poporulŭ plătesce ér, încâtŭ nu-i ajunge de unde sĕ plătéscă, 'i se vinde și straiulŭ celŭ din urmă.

Greutățile pe comune 'sŭ multe și marĭ, felŭ de felŭ de adausurĭ la dare (potadó), încâtŭ în cele mai multe comune adausul la dare ajunge la 60—70 %

Acum mai vine și noulŭ deputatŭ dietalŭ, — credŭ că cu recomandare nu prea plăcută înaintea alegĕtorilorŭ sei din Secu, — să mai céră urcarea greutățilorŭ pe umerii atâtŭ de împovărațĭ ai bieților muncitorĭ, — Pentru ce? Pentru teatrulŭ din Deșiu învĕlitŭ în frasa „kulturalis czélok“.

Se scie ce lucrurĭ marĭ s'au sĕvêrșitŭ în acestŭ comitatŭ. Drumŭ de ferŭ dela Apahida până la Bistrița, drumŭ de ferŭ cătră Ileanda la Zelau, zidirĭ comitatense, și mai sciu eu? — tóte cu puterea de vaporŭ și cu iuțimea lui. Și la la tóte acestea, cea mai mare onóre au avut'o locuitorii acestui comitatŭ.

Dér apoi drumurile comitatense plătite în banĭ séu cu munca grea ș. a. Apoi cum să nu se îngrozéscă, când audŭ că Torma Miklos vrea sĕ le mai adaugă sarcinile pentru teatrulŭ din Deșiu de sub mantaua „kulturalis czélok“?

Propunerea lui Torma Miklos de se va primi, ceea ce nu-mĭ vine a crede, va aduce cu sine trista privelisce, că se vorŭ vinde sumanele bieţilorŭ ómenĭ cu toba, ca domnii din Deşiu sĕ-şĭ pótă petrece, sĕ se pótă delecta în pestriţulŭ costumŭ alŭ teatraliştilorŭ şi aplauda. — Sĕ mĕ esplicŭ.

Scóterea dărei se face şi cu esecuţia acolo unde se dă de renitenţă, dér de ordinarŭ nu renitenţa aduce pe esecutorulŭ, ci lipsa şi sĕrăcirea bieţilorŭ ómenĭ, sleirea şi secarea isvórelorŭ de câştigŭ. Esecutorulŭ amĕsuratŭ, marşrutei, vinde dela bietulŭ omŭ pe ce póte pune mâna, până şi cămaşa din spate. In piaţa Deşiului se vorŭ vinde sumanele din urmă ale ómenilorŭ şi, dela votarea dărei supletoriă propusă de Torma, şi pentru acéstă dare, ér d-nii din Deşŭ în periferia aceleiaşi piaţe, séra se vorŭ desfăta în cântecele şi horile de pe scenă.

Şi totuşĭ acéstă propunere póte sĕ şi trécă prin ciurulŭ celŭ rarŭ alŭ adunărei comitetului comitatensŭ, de cumva comitele br. Bánffy nu va modera o lécă zĕlulŭ tinĕrŭ alŭ deputatului, vĕdêndŭ sarcinele cele multe de pe umĕrulŭ locuitorilorŭ din comitatulŭ sĕu, vĕdêndu-i spetiţĭ de multele dărĭ supletorii, şi sciindŭ bine şi aceea, că: Comitatulŭ nu este în dreptŭ a vota dare pe locuitorĭ pentru şi cu scopŭ de petrecerĭ şi distracţiunĭ, fiă acelea direse în orĭ ce limbă de sub sóre. —

Teatrulŭ din Deşiu l'a ridicatŭ o soc etate privată pe acţii. Căcĭ în Viena este teatru, în Pesta asemenea, ba şi în Clusiu, de ce sĕ nu fiă şi în Deşiu?..... Toţĭ oficialii comitatului ca la poruncă şĭ-au luatŭ acţii, — societatea aceea, cu titlulŭ patriotismului, a atêrnatŭ asupra lorŭ ca sabia lui Damocle. Totŭ pe calea presiunei s'a pusŭ dare pentru teatru „de bună voe" pe mai multe comune. — Puţinĭ au contribuitŭ şi din îndemnulŭ propriu. Alţii, carĭ au fostŭ mai la adăpostŭ de sabia lui Damocle, şi-au reservatŭ banii pentru plătirea multelorŭ şi marilorŭ greutăţĭ publice, lăsândŭ ca sĕ-şĭ câştige domnii modŭ de petrecere, ca sĕ nu lĭ-se urască în serile cele lungĭ de iérnă. In fine pe lângă unŭ *cambiu* sdravĕnŭ s'a redicatŭ teatrulŭ. Au începutŭ a se perênda trupe teatrale, carĭ nu se putură susţiné decâtŭ pe timpŭ scurtŭ, şi când se depărtau 'şĭ lăsau în Deşiu obiecte de preţŭ, décă le aveau, séu în celŭ mai bunŭ casŭ datorii, éră umedosulŭ „templu alŭ Thaliei", în umilinţa sa disparentă, s'a redusŭ la posiţiile de a sta golŭ cu lunile spre învĕrtoşarea *cambiului*. — Ca sĕ se mai scótă din înfundătură, comitatulŭ i-a votatŭ anŭ o subvenţiă de 3000 fl. din chiria unui edificiu comitatensŭ, — vedĭ Dómne banĭ întrecetorĭ, de nu scia omulŭ ce sĕ facă cu ei, — banĭ comuni pentru întreprinderea unei societăţĭ private! şi acum, — „quid hoc ad tantam sitim!" — „apetitulŭ vine mâncândŭ", se ochesce la punga contribuenţilorŭ, cu titula „dare supletoriă pentru scopurĭ culturale." —

Echitatea, — sĕ vorbimŭ şi despre acésta.

In comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, majoritatea absolută a locuitorilorŭ suntŭ Românii, societatea privată de naţiunalitate maghiară, ce a ziditŭ teatrulŭ, l'au ridicatŭ esclusivŭ cu limba maghiară, şi ca sĕ nu-i plesnéscă cuiva prin minte, necum sĕ poftéscă ceva parte la dênsulŭ, dér nicĭ ca sĕ-şĭ întipuéscă că póte audi vreodată întrînsulŭ representare cu limba română, orĭ germană, orĭ italiană, — s'au îngrăditŭ c'unŭ paragrafŭ, *ce eschide pe vecĭ din trênsulŭ orĭ ce limbă afară de cea maghiară*. Ei bine. Unde ar fi acum echitatea ca şi Românii sĕ fiă îndatoraţi a plăti din greu pentr'unŭ teatru, ce nu-i privesce, unŭ teatru a unei societăţĭ „private"? —

De ne-amŭ puté face bisericĭ, ca sĕ ne rugămŭ lui D-ḑeu, şi şcóle ca sĕ ne luminămŭ, — de acestea avemu lipsă, şi aci suntemŭ reduşĭ la puţinulŭ ce ne mai remâne, după plătirea greutăţilorŭ statului, — éră teatru facă-şĭ şi'lŭ susţină domnii din Deşiu, décă vréu sĕ-şĭ petrécă, şi cu limba care le place. De unde n'avemŭ nicĭ în clinŭ nicĭ în mânecă, nu putemŭ fi îndatoraţĭ de a da nicĭ unŭ crucerŭ. Asta este vorba Românului din comitatŭ faţă cu darea supletoriă pentru teatru, séu cum se dise „kulturalis czélok". — Şi nu este mirare.

Cine sĕ-şĭ mai pótă permite lucsulŭ de a'şĭ îmulţi sarcinile, ce este datorŭ de a le suporta, cu greutăţĭ produse de o societate privată ce şĭ-a făcutŭ calcululŭ greşitŭ?....

Óre echitatea acasă este (la noi) în comitatulŭ nostru? — Urma va alege.

s. —

Representaţiune în afacerea rĕscumpărării regaliilorŭ.

(Urmare.)

Expunêndŭ în deplină convingere principii-le acestea, nu ne ferimŭ de postulatele practice, după care rĕscumpărarea regaliilorŭ are sĕ fiă câtŭ se póte de simplă şi de sigură.

Nu ne ferimŭ nicĭ de considerarea legitimă a intereselorŭ erarului, pentrucă nicĭ pe departe nu dorimŭ se se aducă disposiţiunĭ legale după care singuraticii sĕ pótă face faţă cu erarulŭ pretensiunĭ exagerate.

Scimŭ noi bine, că venitulŭ adevĕratŭ alŭ dreptului regalŭ este resultatulŭ conlucrării multorŭ împregiurărĭ, pe care cu aparatulŭ normalŭ alŭ legislaţiunii în cele mai multe casurĭ este imposibilŭ a le descoperi. Chiar de aceea credemŭ, că excepţiunile indicate de noi pentru îndreptarea neajunsurilorŭ ce resultă din statorirea venitului după dare trebue circumscrise cu îngrijire şi trebue aplicate între dovedile oficiale şi dovedirea cu documente scrise şi scrutarea oficiósă a datelorŭ positive.

După-ce însĕ se póte prevedé, că proprietarii în numeróse casurĭ se vorŭ simţi păgubiţĭ prin luarea de basă a contribuţiei şi nu dispunŭ de documente séu date positive pentru documentarea adevĕratului venitŭ, după-ce mai departe în numeróse casurĭ va trebuì sĕ se statoréscă valórea venitului regaliilorŭ, care pentru folosinţă nesuficientă nu au datŭ venitŭ: din aceste cause este neapĕratŭ de lipsă sĕ se iee de basă o cheiă minimală, care în lipsă de alte documente sĕ ducă în ultima analisă la soluţiune.

O astfelŭ de cheiă minimală credemŭ noi că este venitulŭ regalŭ luatŭ în calculŭ diametralŭ, care ilŭ căpĕtămŭ dividândŭ venitulŭ pusŭ sub contribuţiă dintr'unŭ comitatŭ cu numĕrulŭ locuitorilorŭ din acelaşŭ comitatŭ.

Pentru explicarea acestui calculŭ alăturămŭ aicĭ 1 ·/. tabelele venitelorŭ regale pro 1886 din 15 comitate ardelenescĭ, în care în fiă-care comitatŭ este ţinută în evidenţă partea din venitulŭ regalŭ diametralŭ ce se vine pe unŭ locuitorŭ. Inaltulŭ guvernŭ, fiindŭ în posesiunea tuturorŭ datelorŭ oficiale, uşorŭ va puté calcula venitulŭ în chipulŭ mai susŭ arĕtatŭ pe ciclulŭ de anĭ dela 1882—1886 şi apoi se-'lŭ pună la disposiţit publică ca actŭ oficialŭ.

In acele comune aşadér', unde pentru pedecĭ oficiale séu de altă natură dreptulŭ regalŭ n'a fostŭ folositŭ deajunsŭ séu proprietarulŭ nu póte documenta cu acte séu date positive, că are după dreptulŭ sĕu regalŭ unŭ venitŭ anualŭ mai mare decâtŭ acela, care s'a luatŭ de basă la stabilirea contribuţiei, acolo proprietarulŭ sĕ aibă dreptulŭ de a pretinde ca desdaunare minimală, care resultă din numĕrulŭ locuitorilorŭ şi din media venitului după drepturile regale din întregŭ comitatulŭ.

Stabilirea acestui minimŭ ar îndrepta între marginile posibilităţii pagubele resultate din declaraţiile necorecte ale contribuţiei şi mai are şi avantagiulŭ acela, că pe basa lui se póte calcula şi suma maximală a desdaunării totŭ atâtŭ de bine, precum a făcut'o motivarea proiectului pe basa contribuţiei, şi astfelŭ póte servì ca basă sigură a operaţiunii financiare ce se va face pentru rĕscumpărarea dreptului de cârcĭmăritŭ.

Premiţêndŭ acestea ne luămŭ voea a piopune modificarea §-ului 3 din proiectulŭ de desdăunare în următorulŭ textŭ:

1. Reclamândŭ representantulŭ erarului, desdaunarea se póte stabili în sumă mai mică ca aceea, care resultă din venitulŭ declaratŭ sub contribuţiă.

Décă se dovedesce, că venitulŭ dreptului regalŭ în anii 1882—1886 a fostŭ mai puţinŭ decâtŭ a fostŭ declaratŭ séu statoritŭ pentru plătirea contribuţiei.

2. Reclamândŭ proprietarii, desdaunarea se va statorì în sumă mai mare decâtŭ aceea, care resultă din venitulŭ declaratŭ sub contribuţiă:

a) décă proprietarulŭ a cumpăratŭ dreptulŭ fiă dela erar, fiă dela alţii, prin contractŭ de cumpărare scrisŭ, în care casŭ póte pretinde, ca desdaunarea sĕ nu, fiă mai mică decâtŭ suma preţului de cumpărare.

In acele casurĭ, în care deodată cu dreptulŭ regalŭ şi în legătură cu elŭ s'a cumpăratŭ, fiă dela erarŭ, fiă dela alţii, şi clădirile şi lucrurile intravilane necesare la exerciarea dreptului, este proprietarulŭ îndreptăţitŭ a pretinde şi expropriarea imobilelorŭ, în care casŭ desdaunarea simultană a imobilelorŭ aparţinĕtóre dreptului de cârcĭmăritŭ nu póte fi mai mică ca preţulŭ lorŭ de cumpărare.

b) décă proprietarulŭ póte dovedi prin acte scrise vrednice de credinţă séu prin date positive, că venitulŭ séu a fostŭ mai mare ca celŭ declaratŭ sĕu statoritŭ din oficiu pentru stabilirea contribuţiei pro 1882—1886. In asemenea casurĭ însĕ, proprietarulŭ este silitŭ a admite, ca după plusulŭ venitului doveditŭ pe 1882—1886 sĕ se subtragă din desdaunare şi plusulŭ contribuţiei pe acestĭ anĭ, décă nu antecesorulŭ sĕu în dreptŭ, ci elŭ séu unŭ plenipotenţiatŭ alŭ sĕu a făcutŭ declaraţiă falsă.

c) décă proprietarulŭ dela 1882—1886 pentru pedecĭ făcute de autorităţile politice n'a folositŭ dreptulŭ regalŭ séu décă după dreptulŭ folositŭ nu s'a stabilitŭ venitulŭ; în sfîrşitŭ décă pentru documentarea venitului adevĕratŭ proprietarulŭ n'are acte séu date vrednice de credinţă: în aceste casurĭ póte pretinde, ca sĕ fiă desdaunatŭ pe basa mediei, care resultă din venitele regale puse sub contribuţiă în întregŭ comitatulŭ şi din numĕrulŭ locuitorilorŭ din comuna respectivă. — —

(Va urma.)

România şi Exposiţiunea din Parisŭ.

Membrii comitetului naţionalŭ în numĕrŭ de 30 s'au întrunitŭ în séra de 17 Septemvre la principele George Bibescu, preşedintele acelui comitetŭ.

Intre altele amintimŭ, că adunarea, avêndŭ în vedere procurarea speselorŭ trebuinciόse, a hotărîtŭ în scopulŭ acesta luarea următórelorŭ mijlóce:

1. Deschiderea unei subscripţiunĭ publice. 2. Organisarea unei loterii, cu consimţimêntulŭ guvernului. 3. Darea de serbărĭ şi reprezentaţii teatrale. 4. Mijlocirea pe lângă comune, pentru a se ruga sĕ contribue la opera de faţă.

Mai mulţĭ membri presenţĭ cerêndŭ ca subscrierea sĕ se încépă de către membrii comitetului, o listă a fostŭ deschisă imediatŭ şi s'a subscrisŭ suma de 10,000 francĭ.

Fiă-care membru a luatŭ însărcinarea de a completa câte o listă de subscripţiune.

A doua cestiune de desbătutŭ a fostŭ organisarea lucrărilorŭ. După unŭ proiectŭ aprobatŭ de adunare: Exposiţia va cuprinde 8 secţiunĭ; fiă-care secţiune va fi condusă de către unŭ comitetŭ compusŭ din ómenĭ competinţĭ, carĭ vorŭ alege unŭ preşedinte. In acestŭ modŭ lucrarea va fi împărţită, şi fiă-care va lucra în sfera sa.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Viena, 4 Octomvrie. Erĭ la 9 óre antemeridiane *a sositŭ aicĭ împĕratulŭ Wilhelm alŭ Germaniei* şi a fostŭ primitŭ conformŭ programului. Monarchii s'au sărutatŭ în modulŭ celŭ mai cordialŭ de trei orĭ. Pe prinţulŭ de corónă şi pe archiducĭ i-a sărutatŭ împĕratulŭ germanŭ de douĕ orĭ. Intre aclamaţiunile sgomotóse ale imensei mulţimĭ au întratŭ ambii monarchĭ în curtea palatului, unde fură salutaţĭ de împĕrătésa, princesa de corónă şi de dómnele archiducese. Impĕratulŭ Germaniei a primitŭ îndată în apartamentele sale pe ministrulŭ de esterne contele Kalnoky, care a avutŭ o audienţă de o óră. Mai târḑiu a primitŭ pe ministrulŭ preşedinte Tisza.

La améḑŭ împĕratulŭ Germaniei a făcutŭ visite archiducilorŭ şi a cercetatŭ Academia de bele-arte. Mai târḑiu a primitŭ pe prinţulŭ de Coburgŭ şi pe ministrulŭ Tisza în audienţă privată. La 4 óre a fostŭ mare prânḑŭ la care a luatŭ parte întréga casă domnitóre austriacă. Séra concertŭ strălucitŭ la curte. Impĕratulŭ Wilhelm a agrăitŭ multe persóne, în deosebĭ a conversatŭ mai multŭ timpŭ cu contele Iuliu Andrassy. După concertŭ s'a servitŭ ceaiulŭ.

Berlinŭ, 4 Octomvre. — Ordonanţa guvernului francesŭ privitóre la străinĭ se consideră aicĭ unanimŭ ca o represaliă în contra Germaniei şi a Italiei.

Berlinŭ, 4 Octomvre. — Consiliarulŭ *Geffcken* va fi adusŭ în curêndŭ la Berlinŭ. Se asigură că împĕratulŭ Wilhelm a fostŭ la începutŭ în contra urmărirei lui Geffcken, şi *Bismarck a trebuit sĕ amenințe cu demisiunea sa spre a dobêndì consĕmţĕmentulŭ împĕratului.*

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 4 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote româneścĭ	Cump.	9.30	Vênd.	9.34
Argintŭ românescŭ .	„	9.25	„	9.28
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.58	„	9.60
Lire turcescĭ . . .	„	10.88	„	10.90
Imperialĭ	„	9.88	„	9.90
Galbinĭ	„	5.70	„	5·74
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	128.—	„	129.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 3 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	99.90
Renta de hârtia 5%	90.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	146.25
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	112.50
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	123.25
Renta de hârtiă austriacă	81.15
Renta de argintŭ austriacă	82.10
Renta de aurŭ austriacă	110.30
Losurĭ din 1860	140.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	875.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	301.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	308.10
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.74
Napoleon-d'orĭ	9.60½
Mărcĭ 100 împ. germane	59.57½
Londra 10 Livres sterlinge	121.95

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după ameḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de ameḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după ameḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după ameḑĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după ameḑĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovu.